

Als het nodig is ...

Op 14 september jl. verrichte secretaris-generaal Ton Annink de officiële opening van de Kromhoutkazerne. Bij die gelegenheid onthulde hij een plaquette met de tekst: "Defensie staat er als het nodig is. Waar dan ook. Elke dag. Voor Nederland."

Let op "als het nodig is" en "voor Nederland". Al sinds het einde van de Koude Oorlog wordt structureel bezuinigd op Defensie en sinds 2003 vertonen de Defensie-uitgaven, uitgedrukt als aandeel van het bruto binnenlands product, een dalende trend.

Toch zijn de 'brandweerfunctie' van Defensie in eigen land en de inzet van de militairen in het buitenland sindsdien boven elke twijfel verheven. In Nederland is de krijgsmacht niet meer weg te denken uit de integrale veiligheidsketen, omdat wij de 'capacities and capabilities' hebben om hier invulling aan te geven.

Als het nodig is vullen we zandzakken om natte voeten tegen te gaan, ruimen glas in tuinbouwkassen na een noodweer, sluiten gebieden hermetisch af om besmetting niet te laten verspreiden, assisteren de politie, ruimen bommen en granaten. Toch willen 'bepaalde iemanden' Defensie herleiden tot het niveau vóór WO II.

Je leeft niet alleen voor jezelf. Weliswaar voert Defensie in eigen land een niet weg te denken hoofdrol uit, haar relatie met het grote publiek is nog marginaal. Onbekend maakt onbemind. Hoewel we één van de voornaamste spelers voor de B.V. Nederland zijn, komen we te weinig in beeld. Dat is niet alleen omdat we te weinig ons uniform buiten de kazerne dragen...

Zichtbaarder naar binnen en buiten is eerste prioriteit. In het kader van die eerste vind ik de aankomende verdwijning van de Defensiebladen in hardcopy een verarming. En bij externe verzichtbaring moet de exposure naar de media, civiele partners, (potentiële) werknemers en

de massa worden verbeterd, wetend dat zeker de massa in een 24-uurseconomie wordt gevoed door en haar standpunten bepaalt dankzij de media.

Van de media naar 'Mien uit Assen' – ooit door Joop van den Ende geïntroduceerd als de tv-kijker waar de publieke omroep zijn neus voor ophaalde – is een stapje. Mien is namelijk óók de huisvrouw zonder enige connectie met Defensie. Zij moet snappen waarom Defensie voor haar gezin en haar portemonnee van vitaal belang is! Wat mij betreft moet die boodschap voor Mien en bijna 17 miljoen andere Nederlanders van de daken worden geschreeuwd. Terwijl wij, achterban en medestanders in de aanloop naar de Tweede Kamerverkiezingen steeds bezorgder werden over het zwaard van Damocles dat boven Defensie hangt, heeft slechts een enkeling in de verkiezingsdebatten op tv de roepstoeter voor Defensie ter hand genomen.

Defensie is niet iets waar je je neus voor moet ophalen. Gelukkig spraken onder andere de Adviesraad Internationale Vraagstukken (AIV) en het Den Haag Centrum voor Strategische Studies (HCSS) zich duidelijk uit voor het behoud van een volwaardige, operationeel inzetbare krijgsmacht, respectievelijk met de rapporten 'Krijgsmacht in de knel' en 'De Waarde van Defensie'.

Als u dit leest heeft op 5 november de Vaste commissie voor Defensie een openbare hoorzitting gehouden over die rapporten.

Nu gaat het erom dat we onze titelrol vasthouden, zichtbaarder worden en investeren in de slagkracht van Defensie om onze (inter)nationale stabiliteit te waarborgen en onze economische en diplomatieke macht te ondersteunen.

Marcel van Hemert schrijft deze column op persoonlijke titel.

Mien is namelijk óók de huisvrouw zonder enige connectie met Defensie"